

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

بهرام رحمانی

۱۷ می ۲۰۱۹

در کشوری که نویسندگان و هنرمندان آزاد نباشد هیچ کس آزاد نیست!

(۱۸ سال زندان برای سه عضو کانون نویسندگان ایران)

در شرایطی که انواع و اقسام بحران‌های اقتصادی، سیاسی و دیپلماتیک سراسر جامعه ایران را فراگرفته و حتی شب‌جنگ نیز در بالای سر جامعه ایران به پرواز درآمده است؛ در شرایطی که فقر و فلاکت اقتصادی و گرانی و بیکاری اکثریت مردم ایران را تهدید می‌کند؛ حکومت اسلامی تنها به فکر بقای حاکمیت خونین خویش است. سران و مقامات این حکومت، بر این تصورند که هرچه بیش‌تر بر مردم فشار بیاورند به همان نسبت نیز می‌توانند جلو خیزش‌های احتمالی همچون خیزش دی ماه سال ۱۳۹۶ را بگیرند. بنابراین، حکومت اسلامی اکنون عریان‌تر از گذشته، به سرکوب و سانسور، جهل و جنایت، اعدام و ترور، دزدی و استثمارگری روی آورده است.

در حال حاضر زندان‌های حکومت اسلامی ایران، مملو از فعالین کارگری، زنان، معلمان، نویسندگان، هنرمندان، وکلا، فعالین محیط زیست، آزادی زبان‌های مادری، بهائیان، دراویش و... است.

در چنین موقعیت حساسی، کانون نویسندگان ایران، امروز پنجشنبه خبر داد که بی‌دادگاه حکومت اسلامی در تهران، سه عضو کانون نویسندگان ایران به نام‌های رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن را مجموعاً به ۱۸ سال زندان محکوم کرده است.

کانون نویسندگان ایران، امروز پنجشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۸ - ۱۶ مه ۲۰۱۹، با صدور بیانیه‌ای از جمله نوشته است:

«به دنبال محاکمه‌ی سه عضو کانون نویسندگان ایران در هفتم و هشتم اردیبهشت سال جاری روز گذشته، بیست‌وپنجم اردیبهشت، رای شعبه‌ی ۲۸ دادگاه انقلاب به وکلای پرونده ابلاغ شد. بنا به این ابلاغیه رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن هر یک به شش سال زندان محکوم شده‌اند: یک سال برای اتهام "تبلیغ علیه نظام" و پنج سال برای اتهام "اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور". نامربوط‌تر و سست‌بنیان‌تر از این اتهام‌ها "دلایل" و "مستندات" آن‌هاست. به سه نویسنده مجموعاً ۱۸ سال حکم زندان داده‌اند که چرا عضو کانون نویسندگان ایران شده‌اید؛ چرا نشریه‌ی داخلی یک تشکل فرهنگی را منتشر کرده‌اید؛ چرا اسناد و مدارک فعالیت‌های پنجاه ساله‌ی کانون را در کتابی گرد آورده‌اید؛ چرا بر مزار احمد شاملو و محمد مختاری و جعفر پوینده رفته‌اید؛ چرا پای بیانیه‌های دفاع از آزادی بیان نویسندگان و هنرمندان و مخالفت با اعدام و سانسور امضاء گذاشته‌اید!»

بیانیه کانون می‌افزاید: «این کدام "امنیت کشور" است که انتشار نشریه و بیانیه‌ی اعتراضی اقدام علیه آن محسوب می‌شود؟ امنیت چه کسانی با عضویت در کانون و رفتن بر مزار شاعران و نویسندگان به خطر می‌افتد؟ هر دادگاهی که حتی با اندکی عدالت و استقلال همراه باشد و ذره‌ای حق انسان در آن رعایت شود نیز این نوع "مستندات" را نه ادله‌ی جرم بلکه بهانه‌ی پرونده‌سازی تلقی می‌کند. در حقیقت آنچه در پرونده و دادگاه سه عضو کانون مبنای اتهام و صدور حکم قرار گرفته است چیزی جز گام نهادن در راه آزادی بیان و مخالفت با سانسور نیست و درست به همین سبب آنها محاکمه و محکوم به تحمل حبس شده‌اند؛ اما این فقط محاکمه و محکومیت سه نویسنده نیست، تنها محاکمه‌ی کانون نویسندگان ایران نیست. محکومیت همه‌ی نویسندگان و کسانی است که می‌خواهند از حق آزادی بیان برخوردار باشند. به این گونه محاکمه‌ها و حکم‌هایی که در چند دهه‌ی خیر برای پراکندن رعب و وحشت و سرکوب آزادی بیان به وفور در جریان بوده است، باید پایان داده شود.»

در پایان کانون نویسندگان ایران؛ «پرونده‌سازی و صدور حکم‌های سرکوبگرانه بر ضد رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن را محکوم می‌کند و خواهان لغو بی‌قید و شرط این حکم‌ها و مختومه کردن پرونده است. همچنین از همه‌ی نویسندگان و انسان‌های مدافع آزادی بیان می‌خواهد تا از هر راه ممکن به دفاع از این سه نویسنده بپردازند.»

حکومت اسلامی، شاید یکی از ریاکارترین حکومت‌های جهان باشد. در حالی که این حکومت نویسنده و شاعران را اعدام و ترور کرده است و حتی از برگزاری مراسم‌های یادمان آن‌ها توسط خانواده‌های قربانیان و کانون نویسندگان ایران جلوگیری می‌کند و شرکت‌کنندگان با ضرب و شتم و متفرق و بازداشت می‌کند؛ حکومتی که در ایران فاجعه کتاب و کتاب‌خوانی آفریده است؛ حکومتی که اجازه نمی‌دهد در یک کشور بزرگ ۸۲ میلیونی نویسندگان یک دفتر مستقل داشته باشند؛ حکومتی که کسب و کارش دشمنی با علم و دانش و آگاهی است آنوقت رهبر چنین حکومتی ریاکارانه در نمایشگاه کتاب تهران، کتاب شاملو را دست می‌گیرد و در مقابل دروین‌ها پز می‌دهد!

این روزها، دستگیری فعالین جنبش‌های اجتماعی، نویسندگان، روزنامه‌نگاران و فشار بر زندانیان سیاسی و عقیدتی تشدید شده است.

برای مثال قریب به دو هفته از روز جهانی کارگر می‌گذرد، و عده‌ای از کارگران و فعالین کارگری و فرزندان کارگران کماکان در بازداشت هستند.

*حسن سعیدی عضو شناخته شده سندیکای کارگران شرکت واحد و پنج نفر دیگر در بند ۲۰۹ اطلاعات محبوس هستند: عاطفه رنگریز جامعه‌شناس، ندا ناجی فعال اجتماعی، مرضیه امیری روزنامه‌نگار، ناهیدخداجو و نسرین جوادی که هر دو بازنشسته هستند.

این پنج نفر جملگی از زنان آگاه این جامعه هستند و به همین دلیل با فشارهای مضاعف مواجه شدند. یک هفته از محل نگهداری مرضیه امیری اطلاعی نبود، ندا ناجی و عاطفه رنگریز حق تماس تلفنی نداشته‌اند و تحت بازجویی شدید قرار دارند، و نسرين جوادی و ناهید خداجو با وثیقه‌های سنگین مواجه شدند.

*فرهاد شیخی کارگر جوان و کیوان صمیمی روزنامه‌نگار با قرار بازداشت موقت مواجه شده‌اند و همچنان در بازداشت هستند.

*احضار و بازداشت کارگران مجتمع نیشکر هفت‌تپه به پولیس امنیت و بازداشت آن‌ها ادامه دارد. روز گذشته یکی دیگر از کارگران این مجتمع به نام حسین انصاری، پس از احضار به پولیس امنیت بازداشت شد. به تازگی نیز ۴ تن از کارگران این مجتمع برای چند روز توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده بودند. دور جدید بازداشت و احضار این کارگران در پی تجمع اعتراضی روز ۱۹ اردیبهشت کارگران این مجتمع آغاز شده است.

سندیکای کارگران مجتمع نیشکر هفت‌تپه، روز سه‌شنبه ۲۴ اردیبهشت‌ماه ۹۸ گزارش داد حسین انصاری، یکی از کارگران این مجتمع بازداشت شد.

بر اساس این گزارش بازداشت وی در پی احضار به پولیس امنیت صورت گرفته است. پیش از این نیز طی روزهای گذشته، چهار کارگر شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شده بودند. هم‌زمان دست‌کم چهار تن دیگر به اسامی «محمد خنیفر، فیصل ثعالبی، عادل سماعی، رستم کثیر» به نهادهای قضائی و امنیتی احضار شده بودند.

بازداشت‌شدگان با اسامی «صاحب‌ظہیری، ناصر نعیمی، امید آزادی و کیانی‌نژاد» عصر روز یکشنبه ۲۲ اردیبهشت‌ماه آزاد شدند.

*با گذشت ۴ ماه از بازداشت اعضای نشریه گام و با وجود اتمام بیش از سه ماهه بازجویی‌های این افراد، روند بازداشت این افراد ادامه دارد. به‌گفته منابع موثق، قرار بازداشت ساناز الله یاری و امیرحسین محمدی فر و امیر امیرقلی، برای بار پنجم نیز تمدید شده است.

در این ۴ ماه گذشته اعضای خانواده این فعالین به‌شدت پیگیر شرایط و پرونده فرزندان خود بوده‌اند و تاکنون هیچ دلیلی برای بازداشت فرزندان‌شان به آن‌ها ارایه نشده است.

اعضای نشریه گام که هم‌اکنون به همراه اسماعیل بخشی و سپیده قلیان در بندهای عمومی زندان اوین نگهداری می‌شوند متعاقب اعتصابات و مبارزات هفت‌تپه و فولاد اهواز دستگیر شدند و از آن زمان تاکنون در حبس به سر می‌برند.

*علی نجاتی، عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه جهت آخرین دفاعیات به دادرای اوین احضار شد. بر اساس این احضاریه نجاتی باید ظرف پنج روز آتی در محل بازپرسی شعبه ۷ این دادسرا حاضر شود.

هرانا، مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، روز چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت در گزارشی نوشت که این فعال کارگری در پیوند با اعتراض‌های کارگری پائیز گذشته در مجتمع هفت‌تپه و به منظور اخذ «آخرین دفاع» به شعبه هفت دادرای اوین احضار شده است.

علی نجاتی، در هشتم آذرماه سال گذشته دستگیر و در نهایت پس از دو ماه «بازداشت موقت» و بازجویی، برای پی‌گیری وضعیت بیماری خود با تودیع قرار وثیقه به مرخصی درمانی آمد.

*سپیده قلیان، روزنامه‌نگار و فعال مدنی محبوس در بند زنان زندان اوین برای اخذ آخرین دفاعیات به دادسرا اعزام شد. وی ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۸ جهت ارائه آخرین دفاعیات خود از بند زنان زندان اوین به دادسرا اعزام شده است.

در این جلسه به وی ۴ اتهام از جمله فعالیت تبلیغی علیه نظام، اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرم علیه امنیت کشور، همکاری با گروه‌های معاند و اخلاف در نظم عمومی تفهیم شده‌اند.

سپیده قلیان عصر روز ۸ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸ به بند زنان زندان اوین منتقل شد. وی پیش از آن در زندان اهواز در بازداشت بود.

اسماعیل بخشی، فعال کارگری و سپیده قلیان، روزنامه‌نگار حامی کارگران شرکت هفت‌تپه در تاریخ ۳۰ دی ماه ۹۷، توسط نیروهای امنیتی در منزل شخصی خود بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شده بودند.

اسماعیل بخشی می‌گوید که آلترناتیو کارگران شرکت نیشکر هفت‌تپه، اداره شورائی این کارخانه است. شعار «نان، کار آزادی، اداره شورائی»، «مرگ بر ستمگر، درود بر کارگر» از جمله شعارهای معترضان در تظاهرات ماه‌های گذشته بوده است.

بخشی روز ۲۷ آبان‌ماه ۱۳۹۷، هم‌زمان با چهاردهمین روز اعتصاب کارگران این شرکت بازداشت شده و تا روز ۲۱ آذرماه در زندان بود.

این نماینده کارگران نیشکر هفت‌تپه، روز یکشنبه ۲ دی ۲۳ دسامبر، با انتشار نامه‌ای در شبکه‌های اجتماعی، از تمامی افراد و نهادهایی که از او حمایت کرده بودند قدردانی کرد و از جمله نوشت: «در روزهای گذشته در شرایطی بودم که نه قلم یاری می‌کرد و نه ذهن و جانم، حتی واژه‌ها هم با من بیگانه شده بودند، اما دیگر تاب این بار سنگین را ندارم، پس می‌کوشم با روح پریشانم، لکنت زبانم و قلم لرزانم، در تنای قطره‌ای از مهرتان چیزی بنگارم.»

اسماعیل بخشی، سپیده قلیان، خبرنگار و فعال مدنی نیز که در جریان تجمع‌های اعتراضی کارگران نیشکر هفت‌تپه بازداشت شده بود، ۲۷ آذرماه گذشته با وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی از زندان آزاد شد.

اسماعیل بخشی با این اقدامات جسورانه خود، هم به عنوان یک زندانی سیاسی شکنجه دیده و هم به عنوان نماینده هزاران کارگر هفت‌تپه، کلیت حکومت اسلامی ایران را به چالش طلبید و حتی وزیر اطلاعات حکومت اسلامی را به مناظره تلویزیونی فراخواند. وی در عین حال راحل برون رفت از این بحران‌ها و شکل سازمان‌یابی کارگران را بارها مطرح کرده است.

صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، شنبه ۲۹ دی ۱۳۹۷، فیلمی را به نام فیلم «طراحی سوخته» پخش کرد، این فیلم اوراق بازجویی تعدادی از دستگیرشدگان اعتراضات کارگری اهواز و همچنین «اعترافات» تلویزیونی آن‌ها را به نمایش گذاشت. فردای پخش این «اعترافات اجباری» اسماعیل بخشی و سپیده قلیان بازداشت شدند.

در تاریخ ۱۳ اسفندماه ۹۷، اسماعیل بخشی و سپیده قلیان به زندان‌های شبیان و سپیدار اهواز منتقل شدند.

*نیروهای امنیتی استان مازندران، در ساعات اولیه صبح سه‌شنبه با حضور در منازل شخصی حسین سلامی، محمدصادق وفائی و علیرضا قربانی اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان مازندران، ضمن تفتیش منزل و ضبط برخی لوازم شخصی از جمله تبلت، تلفن همراه و کامپیوتر خود این افراد را نیز به دادرسی احضار کردند.

به گزارش خبرگزاری هرانا، امروز سه‌شنبه ۲۴ اردیبهشت ۹۸، منازل حسین سلامی، محمدصادق وفائی و علیرضا قربانی، اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان مازندران مورد تفتیش نیروهای امنیتی قرار گرفته است.

مأمورین پس از تفتیش منازل و ضبط برخی وسایل شخصی از جمله تلفن همراه و کامپیوتر شخصی، هر سه این افراد را برای ساعاتی بعد از تفتیش به شعبه ۲ دادیاری شهر ساری احضار کردند.

لازم به یادآوری است در ساعات اولیه صبح روز پنج‌شنبه ۱۲ اردیبهشت ماه هم‌زمان با روز معلم، تجمع اعتراضی معلمان و فرهنگیان شاغل و بازنشسته در ادارات آموزش و پرورش در شهرهای مختلف کشور شکل گرفت. شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران پیش‌تر با انتشار بیانیه‌ای از معلمان و فرهنگیان کشور خواسته بود در راستای پیگیری مطالبات صنفی و آموزشی و در اعتراض به عدم توجه مسئولان به مطالبات بر حق فرهنگیان دست به تجمع اعتراضی بزنند.

این تجمعات در برخی موارد با بازداشت تعدادی از شرکت‌کنندگان و فعالان صنفی همراه بوده است.

*ناهید شقاقی، فعال حقوق زنان در ساعات اولیه صبح روز چهارشنبه توسط نیروهای امنیتی و در منزل شخصی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شده است. صبح امروز چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت‌ماه ۹۸، ناهید شقاقی، فعال حقوق زنان توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد.

گفته می‌شود بازداشت خانم شقاقی با خشونت و شکستن درب منزل وی همراه بوده است. از دلایل بازداشت، محل نگهداری و نهاد بازداشت‌کننده این فعال حقوق زنان تا این لحظه اطلاع دقیقی در دست.

ناهید شقاقی پیش‌تر در تاریخ ۱۶ اسفندماه ۹۷، در مراسمی که در تهران به مناسبت ۸ مارس در روز جهانی زن برگزار شده بود، در ارتباط با «ریشه‌های خشونت علیه زنان»، سخنرانی کرده بود.

*روز چهارشنبه ۱۸ اردیبهشت‌ماه ۹۸، سازمان عفو بین‌الملل، طی بیانیه‌ای از خطر اعدام دو شهروند عرب خبر داده است. در این بیانیه آمده است که صدور حکم اعدام علیه این دو شهروند بر اساس اعترافات آن‌ها بوده که زیر شکنجه از آنان اخذ شده است. این دو زندانی عرب محکوم به اعدام به دلایل نامعلومی در تاریخ ۲۰ فروردین ماه از بازداشتگاه اداره اطلاعات اهواز به بازداشتگاه این نهاد در همدان منتقل شده‌اند.

عفو بین‌الملل در این بیانیه گفته است که این دو شهروند «قاسم بیت عبدالله و عبدالله کرمل‌چعب» نام دارند که در ارتباط با حمله مسلحانه تیرماه ۹۴ به یک هیات عزاداری در صفی‌آباد دزفول به اعدام محکوم شده‌اند.

*نرگس محمدی، نایب رئیس کانون مدافعان حقوق بشر که اینک دوران محکومیت خود را در زندان اوین می‌گذراند، امروز جهت انجام عمل جراحی هیستریکتومی (خارج کردن رحم)، تحت الحفظ نیروهای امنیتی به بیمارستان منتقل و بستری شد. اعزام تحت الحفظ این زندانی سیاسی در حالی صورت گرفته است که دادستانی تهران با مرخصی استعلاجی وی مخالفت کرده بود.

روز سه‌شنبه ۲۴ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸، نرگس محمدی جهت انجام عمل جراحی هیستریکتومی (خارج کردن رحم) تحت الحفظ نیروهای امنیتی به بیمارستان اعزام شد.

*برزان محمدی، زندانی سیاسی محبوس در زندان تهران بزرگ که از روز ۲۳ اسفندماه در اعتراض به وضعیت نامناسب نگهداری در این زندان و طرح درخواست انتقال به زندان اوین دست به اعتصاب غذا زده بود، همچنان در اعتصاب به سر می‌برد. وی در اثر اعتصاب با کاهش فشار خون و وزن مواجه شده است. همچنین در روزهای اخیر جمعی از فعالین سیاسی و مدنی طی یادداشتی خواستار پایان اعتصاب غذای این زندانی شدند.

به گزارش خبرگزاری هرانا، هجده تن از زندانیان محبوس در زندان رجائی شهر کرج از روز دوشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه دست به اعتصاب غذا زده‌اند.

این زندانیان محبوس در زندان رجائی شهر کرج که به دلایل متفاوتی به سلول‌های انفرادی این زندان منتقل شده بودند، دست به اعتصاب غذا زده‌اند. خواسته این زندانیان انتقال به بند عمومی است. با شروع ماه رمضان، اکثر زندانیانی که به سلول‌های انفرادی این زندان منتقل شده بودند به داخل اندرگاه‌ها بازگردانده شده‌اند اما این تعداد زندانی از این قاعده مستثنی شده‌اند.

*وکلاي مدافع محمد نجفی وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر محبوس در زندان اراک در اقدامی اعتراضی نسبت به روند دادرسی استعفاي خود را از وکالت در این پرونده در دادرسی اراک اعلام کردند. پیام درفشان، آزیتا پولادوند و ابوذر نصرالهی، روز چهارشنبه ۱۸ اردیبهشت ۹۸، وکلای دادگستری ضمن اعلام استعفاي خود به کانون وکلای استان مرکزی، اقدام به طرح شکایت علیه رئیس شعبه ۹ دادگاه تجدید نظر استان مرکزی در دادگاه انتظامی قضات کردند. دلیل طرح این شکایت توسط این سه وکیل دادگستری، برخورد های اهانت‌آمیز شفاهی و مکتوب در دادنامه صادره توسط این دادگاه و همچنین افترا و انتساب نسبت‌های ناروا به این وکلا و همچنین دادرسی ناعادلانه عنوان شده است. پیش‌تر حکم ۱۳ سال حبس محمد نجفی، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر عینا به تأیید این دادگاه رسیده بود.

این وکلا، همچنین ضمن اعلام استعفاي خود، در دادگاه انتظامی قضات وکالتا از سوی محمد نجفی و نیز اصالتا از طرف خود، علیه رئیس شعبه ۹ دادگاه تجدید نظر استان مرکزی اقدام به طرح شکایت کردند.

*روز دوشنبه ۱۵ اردیبهشت ۹۸، هفت شهروند بهائی ساکن بوشهر در دادگاه این شهر مجموعاً به ۲۱ سال حبس تعزیری محکوم شدند.

بر اساس این حکم «مینو ریاضتی، اسدالله جابری، احترام شیخی(همسر اسدالله جابری)، عماد جابری، فریده جابری، فرخ لقا فرامرزی و پونه ناشری» هر کدام به ۳ سال حبس تعزیری محکوم شده‌اند.

این شهروندان بهائی در تاریخ ۲۴ بهمن ماه سال ۹۶، توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند. «پونه ناشری و عماد جابری» در تاریخ ۱۵ اسفندماه همان سال و «احترام شیخی، اسدالله جابری، فریده جابری، فرخ لقا فرامرزی و مینو ریاضتی» در تاریخ ۲۲ اسفندماه ۹۶ با تودیع قرار وثیقه ۲۵۰ میلیون تومانی و تا پایان مراحل دادرسی آزاد شده بودند.

بازداشت شهروندان بهائی بوشهری با تفتیش کامل منزل همراه بود و وسایل شخصی این افراد از جمله لبتاپ، کتاب، فلش مموری، هارد اکسترنال و آلبوم‌های خانوادگی نیز توسط نیروهای امنیتی ضبط شده بود.

*سهند معالی، فعال ترک(آذربایجانی) روز روز پنج‌شنبه ۱۲ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸، هفته گذشته در محل کار خود، همراه با ضرب و شتم بازداشت شده است. گفته می‌شود این بازداشت جهت اجرای حکم ۱۰ ماه حبس وی است که در اوایل اردیبهشت ماه در دادگاه تجدیدنظر استان آذربایجان شرقی تأیید شد بود.

*گلرخ ابراهیمی ایرانی، زندانی سیاسی سابق و آتنا دائمی، کنشگر مدنی محبوس در بند زنان زندان اوین به شعبه ۴ دادرسی اوین احضار شدند. در این احضاریه از این دو کنشگر مدنی خواسته شده که از بابت پرونده‌های جدیدی که توسط وزارت اطلاعات علیه آنان در دوران حبس مفتوح شده است، روز دوشنبه در این دادرسی حاضر شوند. گلرخ ایرانی در تاریخ ۱۹ فروردین ماه با پایان دوران محکومیت با تودیع قرار از زندان آزاد شد.

گلرخ ابراهیمی ایرانی و آتنا دائمی، سه‌شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۸ - ۳۰ آوریل ۲۰۱۹ به شعبه ۴ دادسرای اوین احضار شدند. در پرونده اول اتهام «اهانت به بنیان‌گذار جمهوری اسلامی و رهبری» مطرح شده است، مسؤولان زندان مدعی هستند این فعالان به بهانه اعتراض به اجرای حکم اعدام سه زندانی سیاسی (در سال گذشته) در حین خواندن سرود در سالن ملاقات انجام داده‌اند.

همین‌طور اتهام «تبلیغ علیه نظام» به بهانه صدور بیانیه‌هایی طرح شده است که به خانم ایرانی و خانم دائمی انتساب داده می‌شود.

*بر اساس گزارش رسانه‌ها، دوشنبه ۲۰ اسفند ۱۳۹۷ - ۱۱ فوریه ۲۰۱۹، نسرین ستوده وکیل دادگستری به ۳۸ سال زندان محکوم شده است. همسر خانم ستوده به دویچه‌وله گفته است: «حکم نسرین در زندان به او ابلاغ شد. او در مجموع به ۳۸ سال زندان با ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شده که ۵ سال زندان آن بابت پرونده‌ی اول و ۳۳ سال زندان با ۱۴۸ ضربه شلاق، بابت پرونده‌ی دوم اوست.»

به گزارش برخی خبرگزاری‌ها، حسین باقری متخلص به ژاکان باران شاعر و فعال فرهنگی و مدنی که روز ۲۸ اسفند بازداشت شده بود از ده روز پیش دست به اعتصاب غذا زده است.

ژاکان باران شاعر ۳۶ ساله اهل ایلام است که به زبان‌های کردی و فارسی شعر می‌گوید. او روز ۲۸ اسفند پس از اعتراض به مأموران امنیتی که از برگزاری مراسم نوروز در شهرستان ملکشاهی جلوگیری کرده بودند، بازداشت و پس از دو روز نگهداری در بازداشتگاه اداره اطلاعات به زندان مرکزی ایلام منتقل شد. به گفته‌ی یک منبع نزدیک به خانواده ژاکان باران، او از روز اول فروردین به نشانه اعتراض به وضعیت نگهداری‌اش در بازداشتگاه دست به اعتصاب غذا زده است؛ اما با وجود اعتصاب غذا تاکنون هیچ کدام از اعضای خانواده و وکیل وی موفق به دیدار با او نشده‌اند.

این شاعر جوان پیش‌تر، در ۱۵ بهمن ۹۷ به اتهام «تشویش اذهان عمومی از طریق فضای مجازی»، «تبلیغ علیه نظام در فضای مجازی» و «توهین به مقدسات» در شعبه اول دادگاه انقلاب شهرستان ملکشاهی محاکمه شده بود. حکم دادگاه هنوز اعلام نشده است.

به گزارش برخی رسانه‌ها ژاکان باران به دلیل عمل‌های جراحی متعدد بر ستون فقرات توانایی راه رفتن ندارد و همچنین کلیه‌ی راستش را از دست داده است. (منبع: کانون نویسندگان ایران، جمعه ۹ فروردین ۱۳۹۸ - ۲۹ مارس ۲۰۱۹)

*یک زندانی که گفته شده از بیماری اعصاب و روان رنج می‌برد و تحت نظر پزشک متخصص بود، در اولین روزهای فروردین ماه سال جاری، پس از ضرب و شتم توسط نگهبانان زندان رجائی شهر جان خود را از دست داد.

به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از سازمان حقوق بشر ایران، در اولین روزهای فروردین ماه سال جاری، بهمن میرزائی که از بیمارستان اعصاب و روان به زندان رجائی شهر کرج بازگشته بود پس از ضرب و شتم توسط نگهبانان زندان، جان خود را از دست داد.

در این گزارش به نقل از یک منبع مطلع آمده است: «بهمن میرزائی، شامگاه دوشنبه ۵ فروردین ماه با چوب و باتون مورد ضرب و شتم قرار گرفت و صبح روز بعد جسد وی را از سلولش خارج کردند. این در حالی است که مسؤولان زندان مدعی شدند این زندانی خودکشی کرده است.»

*۲۳ زندانی متهم به سرقت در زندان تهران بزرگ (فشافویه) در هراس از اجرای حکم قطع دست به سر می‌برند. حکم یکی از این زندانیان قرار است طی روزهای آتی اجرا شود. حکم قطع دست از جمله مواردی است که نافی اصل کرامت انسانی بوده و کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی صراحتاً استفاده از مجازات‌های غیرانسانی و موهن را ممنوع کرده است.

به گزارش خبرگزاری هرانا، ۲۳ زندانی محبوس در زندان تهران بزرگ در انتظار اجرای حکم قطع دست به سر می‌برند.

علیرضا خان بلوچی، فرزند مسعود و متولد سال ۱۳۵۳ یکی از این محکومین است که می‌گوید «با ارسال حکم به اجرای احکام، قرار است حکم قطع دست وی طی روزهای آینده به اجرا دربیاید» این شهروند از هفت سال پیش به اتهام سرقت بازداشت شده است. اجرای قریب‌الوقوع حکم قطع دست این زندانی در حالی است که وی مال مسروقه را پرداخت کرده است.

هویت سه تن دیگر از این متهمان «عزیزالله تاجیک، شهروند افغانستانی، محمد کتابی و محمد فیوزلردی» توسط هرانا احراز شده است.

علاوه بر این متهمان در حال حاضر ۱۹ تن دیگر از زندانیان محبوس در زندان تهران بزرگ که نخواستند هویت آن‌ها افشا شود در مراحل مختلفی از بدوی تا تجدیدنظر به قطع دست محکوم شده‌اند.

محکومیت این افراد به قطع دست در حالی است که بررسی‌ها نشان می‌دهد این متهمان به خاطر سرقت‌های خرد که عمدتاً مبالغی بین ۵ تا ۱۰ میلیون تومان را شامل می‌شود در زندان به سر می‌برند.

حکم قطع دست از جمله مواردی است که نافی اصل کرامت انسانی است. کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی صراحتاً استفاده از مجازات‌های غیرانسانی و موهن را ممنوع کرده است.

*نیم‌صافار نویسنده و فعال مدنی ساکن گرگان، به ۸ ماه حبس تعزیری محکوم شده است. این حکم یک روز پس از برگزاری دادگاه و در تاریخ ۷ اسفندماه به وی ابلاغ شده است. آقای صافار در تاریخ ۲۶ فروردین ماه سال جاری با پایان دوران محکومیت قبلی خود از زندان گرگان آزاد شده بود.

روز سه‌شنبه ۷ اسفندماه ۹۷، نیم‌صافار، نویسنده و فعال مدنی ساکن گرگان، توسط شعبه یک دادگاه انقلاب این شهر به ۸ ماه حبس تعزیری محکوم شد. بر اساس دادنامه صادره توسط این دادگاه، اتهام مطروحه علیه وی «فعالیت تبلیغی علیه نظام در فضای مجازی» است، مصادیق مورد استناد دادگاه مطالب نوشته شده در صفحات شخصی او بوده است.

این نویسنده گرگانی در دوران دادرسی پرونده خود وکیل نداشته و پس از صدور این حکم درخواست تجدیدنظر کرده است. با این حال تاکنون شعبه و زمان دادگاه تجدید نظر وی مشخص نشده است.

جلسه دادگاه رسیدگی به اتهامات نیم‌صافار در تاریخ ۶ اسفندماه ۹۷، در شعبه یک دادگاه انقلاب گرگان برگزار شده بود.

لازم به ذکر است صافار در شهریورماه سال گذشته نیز به تحمل ۸۰ روز حبس تعزیری محکوم شده بود. وی در بهمن ماه سال گذشته جهت تحمل دوران محکومیت روانه زندان گرگان شد و در تاریخ ۲۶ فروردین ماه ۹۷ با پایان دوران محکومیت از این زندان آزاد شد.

*سهیل عربی زندانی سیاسی آنارشپیست در زندان تهران بزرگ، در پی آسیب‌دیدگی به بیمارستان فیروزآبادی تهران اعزام شد. آسیب‌دیدگی وی در اثر ضرب و شتم این زندانی توسط مأموران روی داده است.

به گزارش خبرگزاری هرانا، روز دوشنبه ۹ اردیبهشت ۹۸، سهیل عربی، زندانی عقیدتی محبوس در زندان تهران بزرگ به بیمارستان فیروزآبادی تهران اعزام شد.

اعزام این زندانی سیاسی در پی آسیب‌دیدگی شدید در ناحیه بیضه بود. این آسیب‌دیدگی بواسطه ضرب و شتم این زندانی توسط مأموران امنیتی حاصل شده بود.

آنچه که در بالا تنها به‌عنوان نمونه‌هایی از انبوه بربریت و جنایت‌های حکومت اسلامی ایران علیه بشریت اشاره شد همگی نشان‌دهنده این واقعیت است که حکومت اسلامی احساس خطر کرده است و حاکمیت خود را در معرض خطر می‌بیند. چرا که اکنون اکثریت شهروندان ایران از این حکومت نفرت دارند و برای سرنگونی آن توسط نیروهای مردمی و جنبش‌های مستقل سیاسی - اجتماعی سراسر ایران، لحظه‌شماری می‌کنند. بنابراین، حکومت اسلامی بر این تصور خام است که با این بگیر و ببندها شاید چند صباح دیگری بتواند حاکمیت ارتجاعی و ضد‌مردمی خود را حفظ کند. در حالی که نیروهای مردمی، به‌ویژه جوانان جسور دختر و پسر جسور و تشنه آزادی و برابری در دی ماه سال ۱۳۹۶، در بیش از ۱۴۰ شهر ایران به خیابان‌ها ریختند و با صدای بلند و رسا اعلام کردند: «اصلاح‌طلب، اصول‌گرا دیگه تمومه ماجرا!» اکنون این شعار در عرصه عمل نیز خود را نشان می‌دهد.

سراسر ایران برای اکثریت شهروندان این کشور، زندان محسوب می‌شود چرا که هیچ شهروند این کشور، نه تنها هیچ احساس امنیت و آزادی نمی‌کند، بلکه هر لحظه نگران است که مأمورین دولتی به بهانه‌های واهی و دل‌خواهی او را مورد مواخذه و بازداشت قرار دهند. در چنین کشوری، زندان‌های مخفی و علنی زیادی هم وجود دارد و زندانیان در این زندان‌های مخوف، همواره در زیر شکنجه‌های روحی و جسمی به سر می‌برند.

در این شرایط بیش از همه، نویسندگان و هنرمندان خود را زندانی این زندان بزرگ می‌دانند چرا که اغلب آثار و تولیدات فرهنگی، ادبی، و هنری نویسندگان و هنرمندان مستقل و غیرمذهبی به دست سانسور سپرده می‌شود. در حالی که نویسنده و هنرمند نه صرفاً یک فعال سیاسی است و نه برای قدرت مبارزه می‌کند اما بی‌گمان در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، هرگونه اعتراض و حتی انتقادی سیاسی محسوب می‌شود. در نتیجه نویسندگان و هنرمندان پیشرو و مردمی، آن بخش از کارگران فرهنگی جامعه ما هستند که در کنار مردم می‌ایستند و در آثار خود، از دردها و رنج‌های آن‌ها می‌گویند و می‌سرایند. بنابراین، در جامعه‌ای که نویسنده و هنرمند آزاد نباشد هیچ‌کس آزاد نیست یک واقعیت غیرقابل انکار است. در چنین موقعیتی، وظیفه آگاهانه و داوطلبانه همه افراد و نیروهای انسان‌دوست، آزادی‌خواه، برابری‌طلب و عدالت‌جو است که این اقدام جنایت‌کارانه دادگاه حکومت اسلامی علیه کانون نویسندگان ایران و اعضای آن را محکوم کند و خواهان لغو فوری آن و آزادی همه زندانیان سیاسی و عقیدتی شود!

پنجشنبه ۲۶ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۸ - ۱۶ می ۲۰۱۹

ضمیمه:

معرفی کتاب: بهای آزادی

گفتگو با رضا خندان (مهابادی)

چاپ و نشر از "کتاب ارزان"

نهاد مستقل و غیردولتی
مترجمان، ویراستاران،
است. این کانون در سال
تشکیلی صنفی
سانسور اعلام موجودیت
اعضای آن از ابتدای
۶۰ و ۷۰ با اشکال مختلف
تعقیب قضائی گرفته تا قتل
پوینده و محمد مختاری از
کانون نویسندگان بودند که

بهای آزادی گفتگو با رضا خندان (مهابادی)

کانون نویسندگان ایران یک
متشکل از نویسندگان،
هنرمندان و پژوهشگران
۱۳۴۷، رسماً با هدف
نویسندگان و مبارزه با
کرد. کانون نویسندگان و
تشکیل و به‌ویژه طی دهه‌های
سرکوب، از سانسور و
روبه‌رو بوده‌اند. محمدجعفر
جمله اعضای سرشناس

در جریان قتل‌های زنجیره‌ای توسط وزارت اطلاعات حکومت اسلامی ایران، به قتل رسیدند.

کتاب بهای آزادی مصاحبه بهرام رحمانی با رضا خندان مهابادی عضو هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران در
رابطه با فعالیت‌های این کانون و فشار سیستماتیک پولیسی - امنیتی بر آن‌ها و پرونده‌سازی نهادهای قضائی و
امنیتی حکومت اسلامی ایران برای وی و سایر هیئت دبیران کانون و اعمال سانسور شدید بر تولیدات نویسندگان و
هنرمندان و مترجمان، گفتگو کرده است.

روز هفتم اردیبهشت ۱۳۹۸، رضا خندان (مهابادی)، بکتاش آبتین و کیوان باژن سه عضو کانون نویسندگان ایران
در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب محاکمه می‌شوند.

در ابلاغیه‌ای که به وکلای این سه نویسنده تحویل شده است شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی مقیسه صبح روز هفتم اردیبهشت ۹۸ را برای تشکیل دادگاه سه عضو کانون نویسندگان ایران تعیین کرده است. پیش‌تر، روز دوم بهمن سال جاری، دادگاه این سه تن تشکیل شد اما متهمان به این دلیل که دادگاه وکالت وکلایشان، ناصر زرافشان و راضیه زیدی، را ثبت نکرده بود حاضر به دفاع از خود نشدند. در واکنش، رئیس دادگاه قرار کفالت صد میلیونی هریک را به وثیقه یک میلیارد تومانی افزایش داد. آن‌ها تا تامین وثیقه که یک هفته طول کشید، در زندان اوین بازداشت بودند.

رضا خندان (مهابادی) و بکتاش آبتین از اعضای هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران هستند. کیوان باژن در دوره قبل عضو هیئت دبیران بود. پرونده آن‌ها با شکایت وزارت اطلاعات و به اتهام‌های "تبلیغ علیه نظام" و "انتشار نشریه غیر قانونی" در سال ۱۳۹۴ گشوده شد. این سه نویسنده بارها در ساختمان مرکزی وزارت اطلاعات پیرامون فعالیت‌شان در کانون بازجویی شدند و سرانجام در مرداد سال جاری بازپرس شعبه هفت دادرسی اوین ایشان را احضار و اتهام "تبلیغ علیه نظام" را به آن‌ها تفهیم کرد. با تامین قرار صادر شده که کفالت پنجاه میلیون تومانی بود هر سه آزاد شدند؛ ولی دو ماه بعد مجدداً بازپرس پرونده آن‌ها را احضار کرد. این بار سه اتهام به آن‌ها منتسب شد: "تبلیغ علیه نظام"، "اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت ملی" و "تشویق بانوان کشور به فساد و فحشا". میزان قرار کفالت نیز به یکصد میلیون تومان برای هر یک افزایش یافت که با تامین آن تا برگزاری دادگاه آزاد شدند؛ اما در کیفرخواستی که در دادگاه روز دوم بهمن قرائت شد اتهام سوم برداشته شده بود.

در حال حاضر سه نویسنده عضو کانون متهم به "تبلیغ علیه نظام" و "اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت ملی" هستند و قرار است روز هفتم اردیبهشت (۴ روز دیگر) محاکمه شوند. مصداق این اتهام‌ها بنا بر کیفرخواست، کتاب "پنجاه سال کانون نویسندگان ایران" است که در چهار جلد تدوین شده و مربوط به فعالیت‌های کانون طی پنجاه سال تأسیس آن است. این کتاب انتشار عام نداشت و سی دوره برای اعضا چاپ شده بود. در خرداد ماه سال جاری مأموران وزارت اطلاعات همه نسخه‌ها را زمانی که قرار بود به یکی از اعضای کانون تحویل شود، توقیف کردند و با خود بردند.

فعالیت پنجاه ساله و پرافتخار کانون نویسندگان ایران، سه دوره متفاوت تاریخی را پشت سر گذاشته است. کانون نویسندگان ایران در بیانیه پنجاهمین سالگرد، تأسیسش تأکید کرده است که همچنان در کار ستیز با سانسور و اختناق است.

کانون نویسندگان ایران و اعضای آن، با آرزوی برچیده شدن بساط سانسور و اختناق در ایران، آزادی بیان، عقیده و تشکل برای همگان، آزادی همه زندانیان سیاسی، عقیدتی و اجتماعی، آزادی زبان‌های مادری، برچیده شدن زندان‌های سیاسی، لغو هرگونه شکنجه روانی و جسمی زندانیان، لغو قانون اعدام و لغو محاکمه رضا خندان مهابادی، بکتاش آبتین، کیوان باژن ستیز می‌کنند.

"هرگز از مرگ نهراسیدم"

اگر چه دستانش از ابتذال شکننده‌تر بود

هراس من

باری

همه از مردن در سرزمینی است

که مزد گورکن از آزادی آدمی افزون باشد."

احمد شاملو

با امید این که بتوانیم یک کمپین وسیع و گسترده‌ای را در ابعاد جهانی، در دفاع از کانون نویسندگان ایران، لغو هرگونه سانسور و اختناق در ایران و رفع اتهام و پرونده‌سازی از سه عضو هیئت دبیران این کانون سازمان‌دهی کنیم. بی‌تردید کانون نویسندگان ایران در تبعید و انجمن قلم ایران در تبعید و اعضایش در کشورهای مختلف جهان، پیشگام و دست‌اندرکار این کمپین باشند.

چهارشنبه چهارم اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۸ – بیست و چهارم اپریل ۲۰۱۹